

ПЕТЛОВА КРЕСТА

Диван цвет пламене боје,
посадила бака Љиља,
украс су му крупна креста
иако је врста биља.

– Да л’ уме да кукуриче? –
питао сам једног дана –
да ме буди сваког јутра
и да буде украс стана?

– Ко и свако друго цвеће
не гласи се ни овај цвет,
не спада у животиње
него краси биљни свет.

Дали су му такво име
јер на права креста личи,
што делује кочоперно
моја башта њим се дичи.

НАРЦИС

Загледан у росу
нарцис се огледа,
лик му се допада,
затим све одреда.

Гледају га бројне
горске лепотице
и њима се свиђа
нарцисово лице.

Миришљав, окупан
чешљан ветровима,
усправан, поносан,
допадљив је свима.

Да се свиђа себи,
то се очекује
и да се у свој лик
стално заљубљује.

БЕЛА РАДА

Крупноока бела рада
загледана у облаке,
надгледа се с лептирима
у дворишту моје баке.

Један слете јој на лати,
случајно сам приметио,
светлуцав и јарких боја,
на брош ме је подсетио.

Ма, лепа је и без броша,
крупноока бела рада,
њено име бака носи
од рођења све до сада.